

Cei credincioși trăiesc prin credință Credincioși și în cuptorul cu foc

Text biblic : Daniel 3:19-28

Versetul de aur

Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Dumnezeuul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeul lor!" Daniel 3:28

Introducere

Spunând istorisirea despre profetul Daniel și a tovarășilor săi, cartea lui Daniel descrie viața de evreu într-o țară străină. O serie de deportări din Iuda de către babilonieni a început în 605 BC. (Daniel 1:1-2). Acestea au continuat până când Iuda a căzut în 586 BC. (2 Regi 25). Printre cei deportați s-au numărat tineri talentați selectați pentru capacitatea lor de a sluji împăratului babilonian (Dan 1:3-4). Daniel și tovarășii săi au fost duși în Babilon în aproximativ 605 BC. Cartea descrie înțelepciunea lui Daniel și a tovarășilor săi în timp ce au trăit și slujit în Babilon (Dan 2:17-24). Pozițiile lor sociale le cereau să demonstreze o anumită loialitate față de regele babilonian, evidentă prin schimbarea numelui lor (Dan 1:6-7). Evenimentele acestei cărți au loc de la momentul sosirii lor în Babilon până cel puțin în 537 BC., „în anul al treilea al lui Cir, Împăratul Persiei” (Dan 10:1).

O parte a cărții lui Daniel este păstrată în ebraică (Daniel 1:1-2:4a; 8:1-12:13), în timp ce o altă parte este păstrată în aramaică (2:4b-7:28). Folosirea a două limbi a indicat diferitele culturi descrise în carte: ebraică pentru evrei și aramaică pentru Neamuri (2 Regi 18:26; Ezra 4:7). Textul de astăzi provine din cartea lui Daniel păstrată în aramaică.

Lección de astăzi este a doua parte a narațiunii care începe cu Daniel 3:1. Nebucadnețar, regele Babilonului (605-562 BC.), „a făcut un chip de aur, pe care la ridicat în valedura Dura” (Dan 3:1). Refuzul de a se închina chipului de aur va duce la moartea inevitabilă într-un „cuptor aprins” (3:6). Dar Șadrac, Meșac și Abed-nego – bărbați pe care regele i-a pus într-o poziție de conducere (Dan 2:49) – au refuzat. Ei aveau încredere că Domnul va fi cu ei (Dan 3:17-18).

Contextul lecției

I. Mânia Împăratului (Daniel 3:19-23)

A. Răspunsul a fost cuptorul aprins (v 19-21)

Furia lui Nebucadnețar devine un punct central în primele capitole ale cărții lui Daniel. Împăratul s-a mai umplut de mânie când înțelepții lui nu au putut să-i interpreteze visele (vezi Daniel 2:10-13). Refuzul celor trei bărbați evrei de a se închina în fața chipului de aur l-a determinat pe Împărat să fie „plin de urgie” (Dan 3:13). Furia regelui a continuat. Orice bunăvoință pe care Șadrac, Meșac și Abed-nego au avut de la Împărat (Dan 1:19-20; 2:48-49) a fost pierdută. Împăratul a avut un moment în care a recunoscut că Dumnezeuul lui Daniel este „Dumnezeul dumnezeilor” (Dan 2:46-47). Totuși, când închinarea la adevăratul Dumnezeu l-a împiedicat pe Nebucadnețar să primească închinare din partea poporului, regele a recurs la mânie și urgie.

Biblia nu indică de ce Nebucadnețar i-a ales pe cei mai voinici ostași din armata sa. Poate că împăratul a anticipat că bărbații evrei se vor lupta când își vor da seama ce se va întâmpla cu ei.

Faptul că împăratul a ordonat legarea lor cu îmbrăcămintea lor, a fost poate pentru ca acestea să ajute la arderea lor.

B. O poruncă urgentă (în română - aspră)(v 22-23)

Faptul că porunca împăratului a fost de urgență mare, cei care au luat pe cei trei ca să-i arunce în cuptorul cu foc au fost uciși de țăriia focului. Faptul aruncării lor în cuptorul cu foc a fost pentru neascultarea lor de porunca împăratului, „aceștia au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins”.

II. Prezența Divină (Daniel 3:24-28)

A. Uimirea împăratului (v 24-25)

Împăratul Nebucadnețar intenționa să-i execute pe cei trei evrei. Totuși, ceva unic și miraculos l-a făcut pe să fie uimit. Ca și în celelalte exemple, această întâmplare a fost ceva ce numai Dumnezeu ar putea realiza. Faptul că Nebucadnețar a recunoscut cea de a patra făptură ca „semănând cu a unui fiu de dumnezei” Această prezență îngerească ia protejat pe cei trei bărbați în mijlocul focului aprins (Exod 23:20; Ps 34:7; 91:11). Împăratul Babilonian a primit un semn. Dumnezeu care a trimis această prezență îngerească a protejat aleșii săi de a fi răniți.

B. Împăratul ordonă (v 26-27)

După ce a văzut a patra făptură, regele a experimentat o schimbare a inimii. Mânia lui (Dan 3:13) sa diminuat și sa adresat oamenilor pe numele lor (babiloniene). În proclamația sa Nebucadnețar a recunoscut greșeala făcută anterior cu privire la puterea lui Dumnezeu (Dan 3:15).

C. Nebucadnețar se închină lui Dumnezeu (v 28)

Istorisirea din Dan 1-6 dezvoltă un fel al modului în care regalitatea Babilonului a privit lucrarea lui Dumnezeu. În primul rând, împăratul Babilonului a văzut o lucrare miraculoasă a Dumnezeului lui Israel (Dan 2:45b; 4:28-34a; 5:1-6; 6:19-22). În al doilea rând, împăratul a recunoscut că lucrarea făcută vine de la Dumnezeuul lui Israel. În al treilea rând, în majoritatea cazurilor, el a proclamat supremația Dumnezeului lui Israel (2:47; 4:34b-37; 6:25-27).

Acest verset dezvoltă că același lucru sa întâmplat și în lecția de astăzi. Nebucadnețar a văzut lucrarea miraculoasă de protejare a celor trei de Dumnezeu (Daniel 3:24-27). Drept urmare, regele a poruncit că Dumnezeu să fie laudat.

CONCLUZII

Există două opțiuni cu care se confruntă credincioșii zilelor noastre în testarea credinței lor. Una este să cedăm în fața testării și, foarte posibil, să comitem apostazie. Cealaltă opțiune este de a ne menține credințioșia față de Dumnezeu, în ciuda testării. Chiar și atunci când s-au confruntat cu moartea, bărbații din lecția de astăzi au ales această ultimă opțiune. Ei au refuzat să se încline chipului de aur și să accepte cererile împăratului de a se închina chipului de aur.

Deși s-ar putea să nu trecem niciodată prin aceeași încercare cu care s-au confruntat acești oameni, toți credincioșii vor experimenta probabil o anumită încercare a credinței. Victoria noastră a fost deja stabilită (1 Ioan 5:4). Chiar dacă dușmanul nostru caută să oprească, trebuie să rămâne fermi în credința noastră. Dumnezeu este credincios poporului Său, chiar și atunci când trece prin încercări. Când ne confruntăm cu astfel de experiențe, putem avea încredere că Dumnezeu nu va îngădui să fim ispitiți. (1 Cor 10:13)

Ce trebuie să memorăm: Pentru credințioșia lui Dumnezeu, trebuie să-i fim credincioși.